

[Westermann.]

Skibe, bl. a. fordi Levefoden er væsentlig bedre herhjemme.

For at vise, at der ogsaa findes Vanskeligheder i andre Lande, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad Formanden for Oslo Rederiforening for nylig har sagt paa et stort Møde i Oslo. Han taler netop om denne Størrelse af Skibe, Skibe mellem 500 og 2 500 Brutto Register Tons, og siger:

„Det vilde være højst beklageligt, om man nu — som det synes — skulde til at kæmpe med en ny Bemandingsskat og nye Arbejdstidsreguleringer, for det vilde betyde, at Dødsblokkerne lyder over de smaa Skibe.“

Naar de norske Rederier, der har bedre økonomiske Vilkaar, mindre Lønninger o. s. v., end Rederierne herhjemme, alligevel maa sige, at Vilkaarene er saadanne, at i det Øjeblik der skal ske en Regulering, vil Dødsblokkerne lyde over de smaa Skibe, maa der være saa meget mere Grund til at sige det herhjemme. Spørgsmaalet maa da i første Instans blive: Kan danske Rederier overhovedet taale disse Lønforhøjelser, det vil sige mere Mandskab og mindre Arbejdstid? Det er min Opfattelse, at som Fragterne og Lønningerne er i Øjeblikket, er vi paa den yderste Grænse, og med den Udvikling, der er foregaaet af vore Konkurrenters Flaade, netop af den Skibsstørrelse, der konkurrerer med vore, er der ingen Tvivl om, at det i de kommende Aar, hvis der ikke kommer Højkonjunktur paa hele Fragtomraadet, vil blive betydelig vanskeligere end før for dansk Skibsfart at tage Konkurrencen op.

Da der forleden Dag var Tale om Merindkomstskatten, blev ogsaa Spørgsmaalet om Rederiernes Merindtægter fremdraget, og jeg har undersøgt Forholdet nærmere. Skibsfarten er som nævnt et konjunkturbestemt Erhverv. 13 Selskaber under Dansk Dampskibsrederiforening har fra 1922 til 1935 maattet nedskrive Aktiekapitalen fra 95 Mill. Kr. til 68 Mill. Kr., med andre Ord med 27 Mill. Kr., samtidig med at deres Reserver er gaaet ned fra 67 Mill. Kr. til 24 Mill. Kr., med andre Ord med 43 Mill. Kr., i alt et Tab paa 70 Mill. Kr. Samtidig er hele den danske Flaades Gennemsnitsalder i disse Aar gaaet op fra 16 til 19 Aar, og enhver vil kunne indse, hvad det betyder i Penge, at den danske Flaades Gennemsnitsalder forøges med 3 Aar. Og i denne Tid, hvor disse Afskrivninger har fundet Sted, hvor man har maattet realisere sine Tab og gøre sig

klart, hvad Tabet har været, har Udbyttet gennemsnitligt været 4 pCt. af Kapitalen plus Reserver.

Den Merindkomstskat, som allerede i Fjor blev paalagt Rederierne, og som, fordi 1937 for en Gangs Skyld var et Aar med gode Konjukturer for Skibsfarten, ramte Rederierne særlig haardt og efter vor Mening urimelig haardt, saaledes som det ogsaa er kommet til Udtryk fra flere Skibsrederes Side, har stoppet en Række Nybygninger, som ellers vilde være blevet sat i Bygning og have skaffet Arbejde til en stor Kreds af Mennesker. Et Rederi, Lauritzens, har meddelt, at de vilde have sat to Skibe i Gang for de Penge, der skal betales i Merindkomstskat, og tager man hele den Sum, der blev betalt i Merindkomstskat, ca. 12 Mill. Kr., og dertil lægger, hvad der med de Reserver, Rederierne ligger med, vilde kunne skaffes i Banklaan, vil enhver kunne se, hvor mange Skibe der kunde være Tale om at sætte i Bygning, i hvert Fald en halv Snes store Skibe, der ikke alene vilde kunne give Beskæftigelse til Hundreder af Mennesker igennem Aar, men ogsaa til Hundreder af Mennesker i al Fremtid. Det er derfor et af de Steder, hvor det maa siges at være mest evident, at en høj Beskatning og Udmarvning af Erhvervet er overordentlig skadelig for Beskæftigelsen her i Landet. I Virkeligheden burde det for en klog Regering være saaledes, at der gaves Skattefrihed for hele den Kapital, der inden for saadanne Erhverv anvendes til Nybygninger eller anden Konsolidering, for derigennem at skabe Beskæftigelse.

For dansk Skibsfart er det, som allerede nævnt, saaledes, at den maa arbejde i fri Konkurrence med alle andre Lande, og ikke mindst for et lille Lands Skibsfart gælder det Standpunkt, som Dansk Dampskibsrederiforening altid har stillet sig paa, at de ikke under nogen Omstændigheder eller nogen Form ønsker at faa Statssubsidier, og i det Øjeblik man skal tage Konkurrencen op og det ikke længere kan betale sig at sejle, kan man nu engang ikke tvinge Rederne til at lade deres Skibe fortsætte Farten, hvis det giver store Tab, og derfor vil den Dag Udgifterne bliver saa store, at det er tabgivende at sejle videre, en Række Oplægninger blive den fuldkomne sikre Følge, og jeg forudser, at i det Øjeblik man paalægger yderligere Udgifter til Arbejds løn, saa vil det medføre, at en lang Række Skibe, særlig Skibe af den Størrelse, som gaar i Nord-Østersøfarten, og en Række af de Skibe, som efterhaanden er blevet ældre end andre Landes Skibe og derigennem mindre kon-